

[Holger K. Nielsen]

en adgangsbegrænsning, men jeg synes ikke, det i sig selv er et argument imod en kvotaordning, at den kan anvendes til en adgangsbegrænsning. Spørgsmålet om adgangsbegrænsning ligger på et andet plan, om man så må sige.

Man nævner, at det er umuligt at fastlægge en definition af faglærte arbejdere. Jeg synes, det er en lidt sen erkendelse. Ministeren siger, at mit indlæg var fyldt med spidsfindigheder. Jeg synes nok, at dette er en virkelig spidsfindighed. Jeg vil da nok mene, at der skulle kunne findes en løsning på det problem.

Under debatten i februar var der en større polemik om tvang, hvor de borgerlige partier var fantastisk kritiske over for regeringen, idet man påstod, at der var tvangselementer i den redegørelse, som ministeren fremlagde. Dengang afviste ministeren disse angreb fra de borgerlige partier og sagde, at der ikke var tale om tvang. Jeg forstår altså ikke, hvorfor man har renonceret på dette forslag, når man dengang kunne forsvare det så kraftigt, som man gjorde, imod angrebene fra de borgerlige partier.

Jeg synes egentlig, de borgerlige partier må svare på arbejdsministerens bemærkninger. Er det de borgerlige partier, der har ændret holdning? Eller er det regeringen? Jeg hælder nu mest til den opfattelse, at det i denne sammenhæng er regeringen, der har givet efter for den kritik, der kom fra de borgerlige partier i februar, og når jeg i dag hører alle de borgerlige partier rose regeringen så kraftigt, som man har gjort, så må jeg gå ud fra, at det, jeg har sagt her, er rigtigt.

Tinning (VS):

Jeg synes, det var prisværdigt, at undervisningsministeren forsøgte at give en forklaring på, hvorfor regeringen har forladt sine tidligere ideer om en kvotaordning. Hvis forklaringen skulle være, dels at det er svært at definere en faglært, dels at det skulle være uddannelsesmæssigt og pædagogisk uheldigt at indplacere en eller anden ved hjælp af tvang, så synes jeg godt nok, det er besynderligt, at man for to måneder siden fra arbejdsministerens side kunne komme og snakke om en kvotaordning. Skulle man ikke for to måneder siden have været klar over, at der selvfølgelig kan findes nogle tekniske problemer,

og at der kan findes nogle uddannelsesmæssige argumenter, som kunne tale imod? Det, undervisningsministeren kommer med nu, kan jo ikke være nogle argumenter, som man ikke kendte og ikke havde taget stilling til for to måneder siden. Hvis det omvendt skulle være tilfældet, at det først er nu, man har opdaget, at det kan være svært at definere en faglært arbejder inden for HK-området, så siger det jo en hel del om kvaliteten af det arbejde, der bliver præsteret.

Jeg synes også, vi savner en ordentlig forklaring på, hvad det er, der er problemet omkring det, at arbejdsmarkedets parter skal medvirke. Selvfølgelig skal Dansk Arbejdsgiverforening og LO i en eller anden forstand acceptere, når folketings lovgiver om arbejdsmarkedet, men en medvirken fra Dansk Arbejdsgiverforening f. eks. til en kvotaordning på dette område betyder, at medlemmerne af DA enten skal ansætte det antal, kvoten fastsætter, eller også kommer de til at betale for det. Det er ikke specielt indviklet, det er heller ikke specielt indviklet for et medlem af DA at medvirke til det. Der kan altså ikke være noget problem i det. Selvfølgelig kan problemet være, at DA helst ikke ser, at de skal til at betale penge, når de ikke ansætter det nødvendige antal lærlinge, og at man inden for DA meget hellere vil have penge for bare at lade være med at nedlægge arbejdspladser. Men det er jo noget andet.

Med hensyn til arbejdsgiverfinanseringen vil jeg godt have enten bekræftet eller afkræftet, at det, det drejer sig om med denne forhøjelse af bidraget til AER fra 14 til 22 øre, det er lige præcis noget, der kan opgøres til 40 mill. kr. i kvartalet. Det er det, det handler om. Det handler samtidig om, at det offentlige betaler 600-750 mill. kr. om året fra 1982 til 1984. Så kan man godt komme og sige, at nu gav arbejdsgiverne afkald på en kompensation - det var jo også en slags bidrag - og så giver de i øvrigt noget, der svarer til 40 mill. kr. i kvartalet, så de er også med. Ja, tak skal man have, men det offentlige - og det vil sige lønarbejderne - kan få lov at betale omkring 700 mill. kr. om året uden garanti for at få en eneste plads ud af det, som man i 1980-1981 betalte 250 mill. kr. om året alene for at opleve, at der ikke er sket nogen stigning i det samlede antal praktikpladser. Der skete en fordobling af de eks-